Ч. 118. Субота 29 мая (11 червня) 1904. Рік XIV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложеном оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Під Порт Артуром.

Вість, пущена для сензациї чи може скорше для якоїсь біржевої спекуляциї якоюсь анґлійскою ґазетою а повторена чим скорше віденьскою „N. fr. Presse“, наробила не мало шуму в цілім сьвіті а тимчасом показала ся зовсім неправдивою, як того можна було зараз в першій хвили сподівати ся. Здобути яку небудь кріпость не так легко а тим більше таку як Порт-Артур, окружену зі всіх сторін всілякими фортами, з котрих майже кождий треба окремо здобути. Атже щоби собі отворити приступ до півострова Квантун і здобути перші укріплені позиции російскі коло Кінчу, потребували Японці шість днів приготовлень і два дні тяжкої борби та стратили при тім 4304 людий. А з Кінчу до Порт-Артура ще більше як 50 кільометрів дороги заставленої що хвиля великими фортами, критими шанцями, дротяними плотами і укритими мінами, котрі що хвиля можуть вибухнути і спинити похід хоч би й так хороброї армії як японьска. Порт-Артур не можна так легко взяти, як би то комусь здавало ся. „Нов. Время“ обговорюючи ситуацию під Порт Артуром, длятого так каже:

„Порт Артур то не кріпость, котру можна би взяти одним замахом. Она має сильну залогу, котра може щось видержати, великі запаси поживи, тяжку артилерию та сильні укріпленя з тревалими казаматами і пороховнями. Нема очевидно кріпости, котрої би, маючи достаточну скількість войска і облогової артилерії, не можна було скорше чи пізнійше здобути. Але на то треба часу, а час приносить користи тому, хто его уміє зужиткувати.

Тепер вже проявляє ся вплив кріпости на оборот военних рухів. Щоби здобути одну позицию, неприятель мусів стратити тисячі своїх вояків а залога сповнивши свою задачу, вернула до кріпости. Неприятель бажаючи, щоби кріпость упала, буде мусів длятого приступити до правильної облоги, або атакувати її. Корпус переводячий облогу буде мусів заняти довкола Порт Артура ряд точок, о скілько можна поза лінією, до котрої сягають пушки, та укріпити ся вже в них на случай, коли би залога хотіла випадати з кріпости. По окруженю кріпости розпічнуть ся подрібні розвідуваня, з котрої би сторони найліпше можна взяти кріпость. Заким же прийде брати кріпость приступом, треба насамперед понищити і форти і батериї і в той спосіб проложити собі дорогу а до того знов треба великих і тяжких кріпостних пушок. А здібно ведена оборона може спаралїжувати всї рухи облоги і змусити її до підземної борби, до підкопуваня кріпости і до підкладаня мін. Однакож і упадок поодиноких фортів не рішає ще о судьбі кріпости, бо крім окружаючих її фортів суть ще в її внутрі укріпленя, котрі можуть дуже довго держати ся. Після теоретичних обчислень на здобуте нинїшної кріпости треба що найменше 120 днів або 4 місяці“.

Кореспондент „Köln. Ztg.“ подає свою розмову з ґен. Паренсовом в Порт Артурі, котрий звертає увагу на то, що довга облога не лежить в характері Японців. Здобути Порт Артур приступом було би незвичайно трудною річию; єсть то перворядна кріпость, окружена мов би зелїзним обручем фортів, котру будуть боронити деякі вожди як Штессель, Фок і Смірнов. Особлибо Смірнов єсть незвичайно енерґічним чоловіком і на него переходить головна команда, коли вся залога заверне зовсїм до кріпости. Після законів войскових спадає на него тяжка одвічальність; на случай упадку кріпости комендант її мусить оправдати ся перед военним судом навіть тодї, коли би загально було звістно, що він боронив ся до крайности. Порт Артур єсть мов би липом на мухи, котрий стягне до себе яких 60.000 Японців. Але навіть коли би остаточно і здобуто сю кріпость, то она сповнить траґічну свою задачу.

10)

БЕЗ МОВИ.

(З російского — *Володимира Короленка*.)

(Дальше).

XII.

Минав день за днем, а лист все ще не приходив. Матвій сидів по найбільшій части дома і ждав на час, коли вкінци дістане ся до якого американьского села, але Дима виходив часто і приносив за своїм поворотом все якусь новину.

— Нині був я з Паддім при борбі на кулаки — сказав він одного дня. — Не маєш поняття, Матвію, як той нарід любить бійки. Ледве двох зчепить ся з собою, зараз всї прочі стають довкола них — один з люлькою в зубах, другий з циґаром, инші так гризуть тютюн і приглядають ся. А тамті скидають з себе зараз сурдути, закочують рукави, ставляють одну ногу назад, вимахують кулаками у воздусї і бух! — той зручнїйший вліпив вже одного тамтому. Найрадше бють в лице, коло носа або коло уший. Але у виски або під серце — Боже борони! І бють ся, знаєш, без слїду злости або гніву і скоро котрий переверне ся і задре ноги до гори, зараз піднимають его, обмивають кров з лиця і відтак всї сїдають знов спокійно до своєї гри або до пива, немов би нічого не стало ся. І говорять без кінця о тім, як сей або той ударив та який удар був би ще лїпший.

— Так, то правда — потвердив оповіданє Дими Борк, що прислухував ся. В цілій Америцї незвичайно люблять борбу на кулаки. А коли де збере ся пара дуже сильних людий, то они нераз їздять від міста до міста, борють ся публично з собою і велять собі за то платити великі гроші. І знаєте що: богато дневникарів їздить тоді всюди за ними і всьо описують. Посилають навіть телеґрами: „О годині другі пятнайцять мінут чотири секунди підбив Джон Джекови праве око, і то в такий а такий спосіб, а три секунди пізнійше кинув Джек Джоном так і так“. А люди ждуть в ріжних містах на свої ґазети або сидять в гостинницях і велять собі відчитувати найновійші вісти. І відтак перечать ся, як би можна було того Джека чи Джона ще ліпше побити. І що подумаєте: при тім закладають ся о величезні суми.

— Погані дармоїди! — сказав Матвій.

Одного дня прийшов Дима під вечер домів і оповідав, що нині остаточно вибрано нового бурмістра і то саме того, котрого хотіла мати таммані-гель.

— Горячо було, oh well! — сказав хвалячи ся. — Але ми таки побороли. І знаєш: Падді каже, що наші „неправдиві голоси“ богато помогли.

Того дня Падді і его товариство були незвичайно голосні і веселі. Заходили до ріжних шинків, пили богато і гостили Диму. Дима прийшов до дому з почервонїлим лицем, говорив дуже голосно і поводив ся незвичайно вухвало. Матвій, що сидів на своїм ліжку коло столика, який присунув під ґазову полумінь, і читав сьвяте письмо, старав ся не звертати уваги на поведенє Дими.

Однако по кількох хвилях приступив Дима до него і поклавши єму на плече руку, нахилив ся так близько до него, що Матвій почув, як заносило горівкою.

— Слухай Матвію — сказав солодко. — Послухай, що я тобі скажу: Они... хотіли би тебе почастувати.

— Дякую, не хочу — відповів Матвій, не піднимаючи голови від книжки.

— А відтак, бачиш... Лише, прошу тебе, не гнївай ся. Кождий нарід має свій звичай...

— Що ти властиво хочеш сказати? — спитав Матвій строго.

— То, що той Падді хоче з тобою бити ся.....

Матвій аж рот отворив з зачудованя і оба приятелї глядїли собі мовчки в очи може якої пів години. Віддак Дима відвернув лице від него і сказав:

— Але коли они мають вже такий звичай...

— Слухай, Дима — сказав Матвій поважно. — Длячого ти гадаєш, що їх звичай мусить бути конче добрий? Менї здаєть ся, що они мають тут богато таких звичаїв, яких би християнин не повинен приймати. То кажу я, Матвій Лозиньский, тобі на науку і пожиток. Ось змінив ти вже своє лице а пізнїйше будеш і віри своєї встидатись. А як колись прийдеш на той сьвіт, то й рідна мати не пізнає, що ти був Лозівцем.

— Ех! — відповів Дима невдоволено. — Що то має спільного з моєю небіжкою мате-

Кореспондент париско́ї ґазети „Matin“ розмавляв з шефом штабу российскої маринарки, котрий сказав між иншим, що коли би Японці заняли Порт Артур від сторони цілечпини, то фльота российска зробила би геройский випад і старалась би перебити ся через фльоту Тоґа та доплисти до Владивостока. — Ми певні того — говорив шеф маринарки — що тоді й ворогови пошкодимо і уратуємо кораблї. Висадити тоті кораблї у воздух в Порт Артурі було би кінцем без слави.

Вісти о поході части або й цїлої армії ґен. Куропаткіна в цїли освободженя Порт Артура якось притихають, а дехто уважає їх навіть лиш за маневр Россиян, щоби відвести увагу Японцїв і з цїлою армією виступити против них офензивно. О корпусї ґен. Штакельберґа зачувати, що він застряг коло Вафанку, де єго сперли Японцї.

Новинки.

Львів дня 10-го червня 1904.

— **ВПреосьв. Митрополит Шептицкий** виїхав на дальшу канонічну візитацию і поверне до Львова допервa на другий тиждень.

— **Висьвяченє о. дра Григория Хомишина** на епископа відбуде ся дня 19 с. м. в Станиславові. Чину висьвяченя доверширть Впреосьв. Митрополит Андрей Шептицкий, Преосьв. епископ перемиский Константин Чехович і Впреосьв. Архіепископ вірменьский Теодорович.

— **Господарско-промислова вистава в Косові** відбуде ся в днях 19 і 20 с. м. Комітет сеї вистави надсилає нам отсе письмо: Головною атракциєю вистави будуть знані загально з красної будови, сили і лагідности конї гуцульскі, притім можна буде запізнати ся з прекрасними виробами гуцульскими. — Гуцули зрозуміли добре користи, які їм може приспорити вистава і запізнанє в той спосіб загалу з їх артистичними і практичними здібностями, тож зголошеня предметів на виставу напливають в великім числї. Не забракне хороших килимів, запасок і хідників вироблюваних в тутешній школї ткацкій і в кількох приватних варстатах, не забракне взористих прекрасних ліжників вовняних, вироблюваних Гуцулами в Яворові і Жабю, збере ся також много палиць, топірцїв, тарелїв і т. п. набиваних пацьорками і дротиками. — Наплив гостий буде дуже численний, тож комітет уже тепер постарав ся, щоби приїздаючі знайшли вигідне поміщенє і здоровий харч. Не лише сама вистава, але прекрасна околиця, взірцево ведене заведенє лїчниче дра Тарнавского і салїни принаджують до Косова много цікавих. Вистава промислова буде отверта 19 червня о годинї 1 в полудне, вистава коний і товару типу гуцульского 20 червня о годинї 10 рано.

— **З канцеляриї тов. „Просьвіта“.** Повідомляємо наших Вп. Членів, що за місяці май і червень вийде члєньска книжочка „Істория України Руси“ і буде розіслана членам при кінци червня.

— **З Днїстра** Писарів з гарним письмом прийме зараз Товариство „Днїстер“. Занятє від 9—1 зрана і від 3—6 по полудни. Винагорода місячно 50 К, по двох місяцях 60 К. Письменні зголошеня з сьвідоцтвами і пробою письма подавати в канцеляриї Товариства.

— **Конкурси** оголосили: Маґістрат м. Бережан на посаду інспектора міскої полїциї з платою 1200 К і додатками. Речинець внесеня подань 30 червня с. р.; — Громадска зверхність в Королївцї, борщівского повіта, на посаду міского лїкаря з платою 1000 К річно і додатками. Подання треба вносити до 20 червня с. р.

— **Будова руского театру у Львові** розпічне ся в роцї 1905. Львівский маґістрат затвердив вже плян парцеляциї ґрунту під будову при улици Сикстускій і Льва Сапіги. В сїм роцї має бути переведене плянтованє і вивіз землї коштом 20.000 корон. Театр обчислено на 900 видцїв. Комітет постановив змінити вніїшний плян будови, котру переведе віденьска фірма Фельнер і Гельмер. В новім плянї, на котрий розписано конкурс, мають бути увзгляднені архітектонічні і орнаментацийні знамена руского будівництва.

— **Викрите убийство.** Як доносять з Кракова, прихоплено там на крадежи 3 злодїїв. Коли їх в полїциї переслухувано, признало ся двох з них, а то Соболь і Ґреґорский, реміснпчі челядники, до убийства крамаря Клеща, якого допустили ся перед кількома тижднями. Обох злочинцїв віддавлено до карного суду.

— **Посол в стайни.** В Кищицях коло Пільзна скликав пос. Фресель віче виборцїв, на котре прибуло дуже мало єго приклонників. Супротив того Фресель не хотїв говорити на вічу, що викликало бучу, котра скінчила ся бійкою. Фреселя зловили і замкнули в стайни, де пересидїв 2 години. Зневажений посол зробив карне донесенє, а між тим одного з виновників увязнено.

— **Дикий напад.** З Кільчич, самбірского повіта, пишуть до „Руслана“: Зачало ся від того, що один шляхтич з Винник ad Мокряни, самбірского повіта, женив ся в Кільчичах шляхотских. Після шлюбу, який відбув ся в кільчицкій церкві, удали ся новоженцї до Винник, до мешканя „молодого“ на забаву. З ними разом поїхали і весїльні гості в силї 40 осіб на 7 фірах. Вже в дорозї до Винник завважали Кільчичани, що заносить ся на щось недоброго, бо ото загородили їм дорогу винницкі селяни і заявили, що не пустять їх, доки они не „окуплять ся“. Кільчичани знали, що тут розходить ся о значнеє почастованє горівкою і хотїли вдоволити їх бажаню. Та тому спротивив ся рішучо „молодий“, бо мовляв: „ви маєте своє, а ми своє — шляхта межи вас не пхає ся, не йдїть же ви між неї“. Скінчило ся таки на тім, що Винничани перепустили вкінци наших гостий. Та підчас гульби на весїлю вдерли ся „нешляхотскї“ парубки поміж танцюючих і зачали собі гуляти. Розумість ся і се викликало грімкий протест зі сторони шляхти, але й тепер скінчило ся на суперечцї. — Пізно в ночи вертали Кільчичани домів. На-

---

рию? Мене просили: скажи, от я й сказав. А ти гадай о тім, як хочеш.

— Ну, то скажи своїм приятелям від мене: нехай дякують Господеви, що я не хочу бити ся з ними...

— Отже бачиш — скрикнув Дима урадований. — Я їм так і оповідав, що ти був найсильнійшим чоловіком у нас, не лиш в Лозищи, але в цїлій околици. Але они сказали, що ти не умієш бороти ся після правил.

Дима пійшов до Ірляндцїв, а Матвій на ново почав читати в своїй старій книжцї. Тихо порушаючи устами, читав він історию о двох молодцях, що прийшли до Лота в Содомі і як хотїли мешканцї міста прийми ти їх у себе. Відтак підняв голову до гори і почав думати. Він гадав о тім, що також він і Дима суть такими молодыми людьми тут в тім містї. Лише Дима відразу дав ся попсувати і перейшов сам на сторону мешканцїв міста.

Коли так роздумував, згасив нагле хтось ґазову полумінь, коло котрої він сидїв. Матвій оглянув ся. Недалеко від него сидїв добрий приятель Дими, Ірляндець містер Падді і невинно усьміхав ся.

Матвій виймив пачку сїрників, засьвітив сьвітло і взяв знов книжку в руки. Тимчасом він причував, що Падді стояв зараз за ним і вже зложив уста, аби понад Матвієвою головою дмухнути на полумінь.

Матвій зробив не надто сильний рух ліктем і Падді упав на ліжко.

— All right — сказав він, піднимаючи ся і скидаючи свій сурдут.

— Very well — сказали єго товариші, відсуваючи свої крісла і приступили близше.

— Оль райт — повторив цїлком вдоволений і Дима, прилучаючи ся до всїх в комнатї. — Тепер, Матвію, вийди на середину і перед усім старай ся закрити своє лице. Він буде тебе бити в ніс і в уста. Я знаю єго спосіб...

Однако Матвій сїв собі вигідно знов на ліжко і отворив книжку. Ірляндцї остовпіли. Але що они мають на всьо свої з гори уложені правила, то Падді вскорі наблизив ся до Матвія похилений наперед і вимахуючи кулаками як крилами вітрака.

„Ну, нема що діяти — погадав Матвій — коли сам хочеш мати“.

І Падді не мав ще часу піднести руку до удару, як вже сильний Лозівець немов медвідь, що стає на заднї лапи напротив мисливця, підняв ся з ліжка, вхопив Падді'ого обома руками за єго густу, хоч не довгу чуприну і стиснувши єго голову обома колїнами, почастував кількома сильними ударами одну мягку часть тїла.

То всьо стало ся з такою блискавичною скоростию, що ніхто не мав часу навіть оглянути ся. І коли Падді встав, з лицем як у новонародженої дитини, котра не знає, що до сеї хвилї з нею діяло ся, вибухнули всї шаленим сьміхом.

Кілька хвиль не чути було в великій гостинній комнатї містера Борка нічого, лиш сьміх і сьміх у всїх можливих голосах. Навіть довгий Американець з худим лицем і червоною бородою, чоловік в дуже зношеній пасманистій одежи, на котрого поморщених, засушених чертах лиця не появляла ся нїколи навіть тїнь усьмішки, кривив ся в неймовірний спосіб, немов би через похибку напив ся оцту, а з єго горла добували ся такі голоси, як би він мусїв сильно плакати. А якийсь безвусий молодець, що в послїдних днях займав послїдне ліжко в готели містера Борка, лежав голосно сьміючи ся на своїм ліжку і підкидав до гори ногами, немов би бояв ся, що инакше сьміх задушить єго. На той крик вийшла з другої комнати насамперед Рожа, а за нею Анна. Рожа побачила лиш лице, в яким Падді розглянув ся по комнатї, і зараз опустила ся з закиненою назад головою на крісло коло дверий та сьміяла ся до розпуку. Анна вже нічого більше не бачила, але й она заражена загальною веселостию і на вид сухого Американця, що все ще затягав ся як когут, сьміяла ся разом з иншими.

І Дима сьміяв ся і був дуже гордий на свого приятеля.

— Га? Що? А я вам не казав — говорив він до сьміючих ся Американцїв, забуваючи навіть перетолкувати свої слова. — Так бють ся в Лозищи.

Але пізнїйше, коли сьміх поволи утих і всї почали живо обговорювати то, що стало ся, лице Дими чим раз більше хмурніло і по хвили він сказав так, аби Матвій міг добре чути єго слова:

— Дуже хорошо, справдї: бити ся як медвідь, що вилізе з своєї ями... сором перед образованими людьми...

— Нічого не шкодить — відповів Матвій спокійно, беручи знов в руку свою книжку — нехай і по медвежому, але здорово. На другий раз буде твій Падді знати...

Ірляндцї хвильку ще кричали, відтак розступили ся, роблячи місце Падді'ому а той піднїсши до гори рамена і опустивши руки, наблизив ся знов до Матвія, дивно викручуючи цїлим тїлом. Матвій встав і глядїв з зачудованєм на чудацкі викрути Ірляндця та вже готовив ся повторити ще раз попередну лекцию, коли нагле Ірляндець зігнув ся, руки Матвія дармо силували ся єго зловити, ноги немов би самі від себе пійшли в гору і він перелетївши через ліжко, упав на плечі.

Ліжко затріщало і великаньский Лозівець упав на поміст.

— All right — роздала ся похвала з громади Ірляндцїв і Падді вдоволений надїв знов сурдут на себе. Але в тій хвили підняв ся Матвій тяжко з землї.

Єго ледве можна було пізнати; єго все лагідні очи глядїли дико, волосе наїжило ся, зуби скреготали і він розглядав ся за чимсь, що могло би єму послужити за оружие.

Ірляндцї взяли Падді'ого в середину між себе і тревожно збили ся в купу, як череда на вид медведя. Они глядїли неспокійно і непевно на того великаньского чоловіка, тим більше, що й Дима стояв блїдий і наляканий....

Тяжко сказати, що було би дальше стало ся, коли би в тій хвили не перебігла через комнату Анна і не вхопила Матвія за руку.

раз в хвили, коли їх фіри були розділені в той спосіб, що одна від другої находила ся далеко, обскочила їх юрба парубків і зачала окладати буками. Били, куди попало, а удари були такі сильні, що усі без виїмка — кромі одної фіри, котра змогла утечи — вийшли із синцями та сильними потовченями. Напастники не зважали навіть на дївчат і жінок і били їх так само як і мужчин, а одного шляхтича, що заслонив собою малі діти, мало не убили.

— **З Тернополя** пишуть: Ґімнастичне Товариство „Сокіл“ в Тернополи устроює в недїлю дня 12 с. м. в сали „Міщаньского Братства“ другий популярний попис получений з концертом музики войскової 55. п. п. Програма: 1) Вільні вправи мужчин в супроводі музики войскової. 2) Трійкові піраміди. 3) Вправи членів на дручку. 4) Вправи „Сокілок“ лісками, при музиці войсковій. 5) Піраміди на драбинах. 6) Громадні піраміди з 18 осіб. В антрактах буде грати орхестра войскова. Ціни місць: I-рядні крісла 1 К, II-рядні 60 сот., вступ на салю 30 сот., вступ на ґалерию 20 сотиків. Білети набувати можна в „Народній Торговли,“ вечером при касі. Початок точно о годині $8^{1}/_{2}$ вечером. Дохід призначений на будову власного дому.

ТЕЛЄҐРАМИ.

Відень 10 червня. Президент міністрів др. Кербер есть вже зовсїм здоров і прибув нинї на засїданє австрийскої депутациї квотової.

Льондон 10 червня. Вчера вечером відбув ся ґалевий обід в королївскій палатї на честь Архікн. Фридриха.

Венеция 10 червня Вчера пополудни вибух огонь у фабриці меблїв венецких і наробив дуже великої шкоди. З людий нїхто не згинув.

Париж 10 червня. „Rew. Journ.“ довідує ся, що міністерство маринарки наміряє вислати два воєнні кораблї до Марокка.

Париж 10 червня. Приватні депеші з Петербурга доносять, що вчера розійшла ся там чутка, після котрої цар мав одержати слїдуючу депешу: „Я прибув до Порт-Артура. Адмірал Скридлов“. Питанє тепер, чи Скридлов прибув до Порт Артура сам, чи з владивостоцкою фльотою. (Питанє також, на котрім дротї він посилав свою телеґраму; хиба на „власнім“. Здає ся, що то сенсация на сенсацию, яку пустили були з Льондона о занятю Порт-Артура).

Петербург 10 червня. Куропаткін доносить до царя під вчерашною датою, що японьска фльота появила ся дня 7 с. м. на західнім побережу півострова Ляоян і бомбардувала побережні місцевости на всхід від Каїчу, відтак коло Канцятун і Сінянчен, але нїгде не висадили війска. На полудни заняли Японцї позицїї довготи 16 кільометрів від Пулянтїен до Танцясан. Дня 7 с. м. заатакувала японьска бриґада наш відділ, котрий обсадив Самаїцї на північний всхід від Фенванчен. В виду великої переваги Японцїв наш відділ завернув поволи взад в передолину, причім стратив двох ранених офіцирів і около 100 ранених і погибших вояків.

Льондон 10 червня. „Morn Post“ доносить, що Японцї побили ґенер. Штакельберґа коло Вафантїен а він завернув відтак назад до Ташіцао. Після тої самої ґазети мав ґенер. Куропаткін вернути зі своїм ґенер. штабом до головної кватири в Ляоян.

— Пробі — сказала лиш. — Ох, Бога ради!

Матвій видивив ся на неї спершу мутними, безсьвідомими очима, але по кількох секундах тяжко відсапнув. Відтак відвернув ся і сїв під вікном.

Ірляндцї успокоїли ся. Падді хотів навіть підійти до Матвія і подати єму руку, але Дима вдержав єго і они полишили Матвія в спокою.

А на дворі перед вікнами виглядав цїлий сьвіт як одна пітьма засїяна ясними вікнами. Великі вікна і малі вікна, вікна, що сьвітили глубоко на долинї і вікна, що десь високо на небі стояли, ясні і великі вікна і такі, що ледве були видні і немов примкнені. Вікна, що на хвильку заяснїли і знов погасали і вкінци цїлі ряди вікон, що перелїтали поперед очи, а в тих вікнах, що в летї вкринали і щезали, стати, голови, неясні лиця....

XIII.

Пізно вечером поклав ся Дима осторожно до ліжка побіч Матвія, що лежав з руками заложеними під головою, глядячи непорушно перед себе з насупленими бровами і о чімсь думав. Всї вже спали, коли Дима, вдобуваючи ся на відвагу, сказав:

— Тут, гадаю, цїлком нема причини гнївати ся на приятеля.... Чи я тому винен?... Коли такий миршавий Падді поваляє на землю найсильнїйшого чоловіка в Лозвища.... Ге! Тото бо й є, що они в тім краю у всїм учені. Тут нема чого гнївати ся, з тим недалеко зайде ся, а треба радше старати ся, аби й собі робити так як люди.... Індиянський удар! То, бачиш, називає ся у них індиянський удар....

Матвій підняв ся в ліжку, обернув ся лицем до Дими і спитав:

— А ти, Дима Лозиньский, знав наперед, що они загадують зі мною?

— Ах... немов би я вже всьо по анґлійски розумів — відповів Дима виминаючо. Але відтак, утішений тим, що Матвій так спокійно говорив, почав вже трохи свобіднїйше:

— Знаєш, завтра підемо до того голяря. Опоряди ся — як они тут називають — і ти і буде конець. Нї, таки дїйстно. Чуєш? — закінчив лагідним голосом, вже засипляючи.

Але нагле вірвав ся наляканий і підняв ся. Матвій сидїв просто в ліжку. При слабім сьвітлї уличних лїхтарень можна було бачити, що лице Матвія було блїде, волосе наїжило ся, очи горіли і рука була піднесена немов до присяги.

— Слухай ти, Дима, що Матвій Лозиньский тобі скаже. Нехай грім убє твоїх приятелів, разом з тою ледачою таммані-гель, чи як она називає ся. Нехай грім побє то проклятє місто і того вашого вибраного бурмістра. Нехай грім трісне ту їх мосяжну свободу там на острові.... І нехай чорти поберуть їх всїх разом з тими, що їм свої душі продають....

— Тихійше, прошу тебе, Матвію — пробовав Дима втихомирити єго. — Люди сплять, а тут не люблять, коли в ночи кричать.

Але Матвій не перестав, доки не договорив до кінця. А між тим Ірляндцї справді повискакували з своїх ліжок, хтось запалив сьвітло і всї глядїли на розлюченого Лозівця.

— Чи ви на мене дивите ся чи нї, але то правда — сказав він обертаючи ся до них і грозячи кулаком. Відтак кинув ся знов на ліжко.

Американцї почали неспокійно переговорювати ся між собою, відтак покликали Диму і спитали єго, чи не зійшов з розуму єго приятель і чи їм не грозить в ночи яка небезпечність від него. Але Дима успокоїв їх. Матвій буде тепер спати і нікому не спаде волос з голови. Він добрий чоловік, тільки неотесаний і єго треба кілька днів полишити в спокою.... І Американцї поглядаючи на Матвія, вернули на свої ліжка. Сьвітло погашено і знов залягла тишина гостинницю містера Борка. Лише уличні лїхтарні кидали своє непевне сьвітло до комнати, так що можна було бачити, хто спав а хто нї.

(Дальше буде).

Рух поїздів

важний від 1 мая 1904.

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·00	З Кракова
	6·10	„ Іцкан, Делятина, Чорткова
	6·46	„ Рави рускої, Сокаля
	7·40	„ Підволочиск, Бродів
	7·45	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	8·00	„ Самбора, Хирова
	8·10	„ Станиславова, Жидачева, Потутор
	8·20	„ Яворова
	8·55	„ Кракова
	10·02	„ Стрия, Борислава
	10·20	„ Ряшева, Любачева
	11·25	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	1·10	„ Лавочного, Калуша, Хирова
1·30		„ Кракова
1·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·30		„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	4·35	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	4·45	„ Яворова
	5·30	„ Підволочиск, Бродів
	5·40	„ Кракова
	5·50	„ Іцкан, Жидачева
		в ночи
	6·00	З Белзця, Сокаля
8·40		„ Кракова
	9·10	„ Іцкан, Чорткова, Потутор
	9·50	„ Кракова
	10·00	„ Самбора, Хирова
	10·20	„ Підволочиск, Бродів
	10·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
12·20		„ Іцкан
2·31		„ Кракова
	3·25	„ Тернополя, Грималова.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·20	До Іцкан, Жидачева, Потутор
	6·30	„ Підволочиск, Бродів, Чорткова
	6·45	„ Лавочного, Борислава
	6·50	„ Яворова
8·25		„ Кракова
	8·35	„ Кракова
	9·10	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	9·25	„ Самбора, Хирова
	9·30	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·35	„ Тернополя, Потутор
	10·45	„ Черновець, Делятина
1·55		„ Підволочиск, Бродів
2·45		„ Іцкан, Потутор, Чорткова
2·55		„ Кракова
	3·05	„ Стрия, Хирова, Тухлї
	3·30	„ Ряшева, Любачева, Хирова
	3·40	„ Самбора, Хирова
	5·48	„ Яворова
	5·55	„ Коломиї, Жидачева
		в ночи
	6·20	До Кракова
	6·40	„ Лавочного, Хирова, Калуша
	7·05	„ Рави рускої, Сокаля
	9·00	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля, Хирова
	10·42	„ Іцкан, Заліщик, Делятина
	10·55	„ Кракова
	11·00	„ Підволочиск, Бродів, Заліщик
	11.05	„ Стрия
12·45		„ Кракова
2·51		„ Іцкан, Чорткова
	4·10	„ Кракова

ЗАМІТКА. Пора нічна від 6 г. вечером до 5 г. 59 м. рано. Час середно-европейский від львівского о 36 мін. В містї видають білети їзди: Аґенция Ст. Соколовского в пасажи Гавсмана ч. 9 від 7 рано до 8 вечером, а білети звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних (ул. Красїцких ч. 5 в подвірю, сходи II. двері ч. 52, в годинах урядових (від 8—3 а в сьвята від 9—12).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий

ОГОЛОШЕНЯ.

Видания
Руского педаґоґічного Товариства.
у Львові, ул. сьв. Софії ч. 9а).

Образкові видания.

*Зьвіринець 20 сот. *Гостинець 20 сот. *Забавки 20 сот. *Менажерия 20 сот. *Квіточка 40 сот. *Віночок 40 сот. *Забавки для дітий 80 с. *Нашим дітям ч. I. 80 с. *Нашим дітям ч. II. 80 с. *Діточі вигадки ч. I. 60 с. *Діточі вигадки ч. II. 60 с. *Наші зьвірята 80 с. *Казки народні ч. 1 і 2 по 50 с., разом опр. 1 К. 30 с. *Казки Андерсена ч. 1, 2, 3, 4, 5 по 50 с., разом опр. 2 К. 90 с. *Байки Брянчанінова 30 с. *Робінзон Чайченка 80 сот., опр. 1 К. 10 сот. *Мірон: Пригоди Дон Кіхота (друге видане) 80 с., опр. 1 К. 10 с. *Байки братів Ґрімів 50 с. Дітвора 1 кор Зьвірята домашні 80 с. Приятелї дітий 1 кор. 20 с. Ах яке хороше 2 кор. Для розривки 1 кор. 20 сот. *Ґете-Франко: Лис Микита (третє цілком змінене видане) 1 кор., опр. 1 кор. 30 сот.

Видания без образків.

*Молитвенник народний 30 сот., в полотно оправлений по 40 сот. **Др. Л. Кельнер:** Коротка істория педаґоґії 60 с. ***Китиця желань** 2. розширене видане 40 с. ***Читанка** ч. I., III., IV опр. по 40, без оправи по 20 с. ***Ів. Левицкий:** Попались. Різдвяні сцени 20 с. ***Вол. Шухевич:** Записки школяря 40 сот. ***Тарас Шевченко:** Кобзар для дітий 30 с. **Гордієнко:** Картагинці і Римляни 20 с. ***Юлій Верне:** Подорож довкола землї 1. Кор. 20 с., опр. 1 кор. 50 с. **Др. Мих. Пачовский:** Замітки до науки рускої мови 60 с., Билини і думи 20 с. **Дзвінок** з р 1894 4 К. **Др. Мандибур:** Олїмпія 40 с. **Віра Лебедова:** Гостинець дітям 50 с. ***Василь В-р.** Джонатан Свіфт. Подорож Ґулївера до великанів 50 с. ***Мальота:** Без родини 80 с., опр. 1 К. 10 с. ***А. Глодзіньский:** Огород шкільний 1 К. 20 с. **Сальо:** Непос, учебник для III кляси ґімназ 1 К. 30 с. **Kokurewicz Józef:** Podręcznik dla kancelaryi szkolnej 60 с. ***А. К.:** Робінзон неілюстрований 20 с. **О. Нижанковский:** Батько і мати, двосьпів в фортепяном 20 с. ***Дніпрової Чайки:** Коза дереза 50 с. **Мапа** етноґрафічна Руси-України 40 с. **Барановский:** Приписи до іспитів 40 с. **Дзвінок** з р. 1895, 1897—1900 по 4 К. **Вол. Шухевич:** Від Бескида до Андів 20 с. ***Ів. Франко:** Абу Каземові Капцї 40 с. **Дзвінок** з р. 1901 6 К. **Остап Макарушка:** Короткий огляд руско укр. письменьства 30 с. ***Т. Шевченко:** Кобзар 2 К., опр. 2 К. 40 с., в пол. 2 К. 70 с. ***Ів. Франко:** Коли ще зьвірі говорили, казки для дітий 80 с., опр. 1 К. 10 с. **Віра Лебедова:** Малі герої 50 с., опр. 70 с. ***Ів. Спілка:** На чужині 40 с., опр. 54 с. **Стефан Пятка:** Дарунок для дітий 40 с., опр 60 с. ***Оповіданя** для дітий 40 с., опр. 54 с. ***Мих. Коцюбиньский:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. ***Олекса Катренко:** Оповіданя 40 с., опр. 54 с. **Василь В-р:** Подорож до краю Лїліпутів 50 с., опр. 64 с. ***Л. Кримский:** Переклади 40 с., опр. 54 с. **Картки з історії Руси-України.** 40 с. ***Д. Н. Мамина-Сибіряка:** Дитячі оповіданя 30 с., опр. 44 с. ***А. Пушкін:** Байки 30 с. ***Марко Вовчок:** оповіданя I. часть 30 с.; опр. 44 с. ***Марта Борецка:** істор. оповід. 40 с., опр. 60 с. ***Ковалїв Стефан:** На прічках, оповід. 30 сот., опр. 44 сот. ***Др. Мих. Пачовский:** Народні Думи з поясненями, I. ч. 40 с., опр. 60 сот. ***Гр. Л. Толстой:** Казки 40 с., опр. 54 с. ***Поеми О. Кониського:** 30 с., опр. 44 с. *Покарана Лож, комедийка Кучальскої 20 с., опр. 34 с. **Оповіданя М. Вовчка.** II. ч. Інститутка 40 с., опр. 60 с. *Дивні пригоди Комаха Санґвіна, I. част. 40 с., опр. 70 с. *Перша китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с. ***Малий** сьпіваник 20 сот. ***Клявдия Лукашевич:** Серед цьвітів, комедия в 2 діях 16 с., опр. 30 сот. *Друга китичка для малих дївчат, Е. Ярошиньскої 20 с., обі опр. 54 с. **Шекспір** в повістках 30 с., опр. 60 с. **Дві могилї.** Королевского 18 с., опр. 32 с. Анґлійскі казки, 24 с., опр. 38 с. ***Леоніда Глібова:** Байки 10 с. ***В. Чайченко:** Олеся; Комар; Два оповіданя по 10 с., Дума про княгиню Кобзаря 10 с. **Дніпрової Чайки.** Казка про сонце та его сина; Писанка по 10 с. **Учитель** на р. 1890—1900 по 2 К. з р. 1901 по 4 Кор.

Книжки, назначені **зьвіздкою**, *апробовані Радою шкільною* на нагороди пильности до шкіл народних, Інститутка і Шекспір в повістках до шкіл видїлових, а „Огород шкільний" поручений до бібліотек шкільних.

Замовляти можна в товаристві педаґоґічнім у Львові ул. сьв. Софії ч. 9 а, в книгарні Науквого Товариства імени Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. і в книгарні Інституту Ставропигійского ул. Руска ч. 3.

Хто купує книжки на суму 10 К і висше в самім товаристві, дістає 10% рабату. Видання ілюстровані ч. 96—100 продає ся без рабату.

Книжки висилає ся за готівку або за посліплатою.

При замовленях треба дочислити оплату почтову

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

ОБРАЗИ
СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* рит. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при кирниці з Самаританкою *Керанчі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже офранковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).